

fandt Sted i Gaar om de to Love, der hænge saa nøje sammen med den foreliggende. I to Punkter slutter jeg mig fuldstændig til det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt), nemlig i Ønskeligheden af, at der dannes sig et Landboparti, og i det, som det ærede Medlem udtalte i Slutningen af sin Tale, nemlig, at det Parti, der maatte blive dannet, skulde være et Parti, der ikke gik ud paa at gaa andre her i Landet for nær, men kun skulde søge at naa det, som det virkelig mente med Rette at kunne fordrø for sig selv. Jeg kan ikke nægte andet, end at jeg finder, at vi leve i et mærkeligt Land, i et Land, som man kunde kalde Foreningernes Land. Alle Korporationer, alle Ting træde sammen, for at værne de fælles Interesser med fælles Kræfter. I Byerne træde de sammen, Arbejderne træde sammen; vi have endogsaa fra Ministerbordet i de allersidste Dage hørt en Opfordring til Arbejderne til at træde ind i Fagforeninger. Der er kun *een* Partiakaste, og det er Landboernes. Saa snart der er Tale om, at de prøve paa at træde sammen, saa staar der et Styr og Spøktakel, som om Samfundet var nær ved at revne. Saa siger man: Ja, den Stand har ikke noget i sit Skjold; den vil smøres, den vil putte i Lommen. Vi hørte endogsaa i Gaar, jeg tog det rigtig nok som en spøgefuldt Bemærkning, at hele Historien havnede i, at Lensgreverne skulde putte noget i Lommen. Om jeg end tror, at det blev sagt for Spøg, vil jeg dog spørge den ærede Landstingsmand, (Oct. Hansen), om han vilde finde det passende, om jeg talte om en anden unaturlig Alliance og sagde, at dens Hovedformaal var at putte Pengene i Lommerne paa Højesteretsadvokaterne. Jeg tror, som sagt, at det er noget, man maa komme ud over, saavel mellem Landboerne, som mellem andre, at de maa have den samme Ret til at træde sammen og den samme Pligt dertil, og at overhovedet det, at de slutte sig sammen, ikke alene vil være til Gavn for Landbostanden, men ogsaa vil danne en Basis og et Led i alle vore Forhold herhjemme, saaledes at vi kunne gaa en roligere Udvikling og en sundere Konservatisme i Møde, end det hidtil har været Tilfældet.

Konseilspræsidenten (Hørring): Jeg havde i Gaar Lejlighed til at udtale mig om Skattereformerne i deres Helhed og saaledes ogsaa om det nu foreliggende Forslag om Toldafgifter. Jeg kan derfor her i Dag indskrænke mig til med Hensyn til min Stilling til denne Sag at henholde mig til,

hvad jeg saaledes allerede har udtalt, og anbefale den Indstilling, som er fremkommen fra Udvalgets Flertal.

la Cour: Jeg ser ikke slet saa sørgelig paa, at denne Forhandling om Toldloven skal strande, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen). Naar man har en anden Opfattelse af hele Toldbeskyttelsesspørgsmaalet end de Herrer, er det naturligt, at man maa være glad, naar et Toldlovsforslag, der søger at berøve de næringsdrivende deres hittidige Beskyttelse, falder bort. I forrige Samling gjorde jeg opmærksom paa — deri fik jeg ganske vist ikke fuld Tilslutning blandt mine Kolleger — at en stor Del af Landboerne nu tale om, at vi maa have Beskyttelse for vort Erhverv. Den højtærede Finansminister har nedsat en Kommission, som har taget dette Spørgsmaal under Overvejelse. Der kunde derfor have været en Rimelighed for, at man havde ventet, indtil denne Kommission havde afgivet sin Betænkning, inden man havde fremsat Toldlovsforslaget paa ny. Industrien betragter jo en stor Del af Landbrugets Produkter som Raamaterialier, for hvilke der hidtil ingen Toldbeskyttelse har været, og det er da givet, at naar disse pludselig blive dyrere, kunne de ikke være tjente med den Beskyttelse, som det foreliggende Lovforslag giver. Men jeg tror ogsaa, at vi ere ved en Strømkæntning med Hensyn til Folks Opfattelse angaaende Toldbeskyttelse. Den højtærede Minister udtalte i Gaar, at der tidligere havde været langt kraftigere Krav fremme end nu om Nedsættelse i Toldafgifterne til Fordel for den almene Befolkning, og Ministeren henviste til, at vi skulde se efter i Forhandlingerne i det andet Ting. Jeg har nu ved at gennemlæse dem vel ikke fundet det saa klart udtrykt i det ærede Medlem fra Køge (Alberti) Udtalelser, at det var hans Ønske, at der intet skulde foretages med Hensyn til Nedsættelse af Toldafgifterne. Men jeg ved dog alligevel, at han fremførte saadanne Beviser mod de hidtil af det ærede Medlem fra Slagelses (Køedt) docerede Læresætninger om Frihandlens Velsignelser, saa at der derved blev skudt Breche i Folks Tro paa, hvad der kommer fra Frihandelsvennerne. Det ærede Medlem for Køge har altsaa hjulpet dem, som holde paa Toldbeskyttelsen, til at faa deres Arbejde gennemført, og naar først Befolkningen er begyndt at tvivle om, hvorvidt de Doktriner, den er født med, ere sande, er det ikke saa vanskeligt at faa den til at forlade disse, og i ethvert Tilfælde en Del af os ere sikre paa, at disse